

Ședința Comitetului de la 11 Noembrie.

Ședința se deschide la ora 9 $\frac{1}{2}$ sub președenția D-lui *Al. Cottescu*. Prezenți D-nii *Casimir, Gaicu, Gallea, Gheorghiu, Ioachimescu, Ionescu, Matak, Saligny, Voiculescu*.

Se citește sumarul ședinții precedente și se aprobă.

Se votează ca membri noi D-nii ingineri *I. Hălăceanu* și *C. Grigorescu*.

Se citește scrisoarea D-lui *Cucu* cu care trimite Societății 5 exemplare din studiile D-sale asupra Apelor Bucureștilor.

Comitetul primește cu mulțumire aceste uvrage și decide a se pune în Bibliotecă la dispoziția membrilor.

D-l *Gallea* spune că D-l *Păscanu* a dăruit Societății o fotografie a regretatului *Sp. Yorceanu* făcută la piramidele Egiptului. Comitetul primește tabloul și autoriză pe D-l *Gallea* a mulțumi D-lui *Păscanu P.* în numele Comitetului.

D-l *Gallea* întreabă ce s'a făcut cu bustul lui *Yorceanu* de care s'a vorbit în Adunarea generală din 6 Martie.

D-l *Președinte* spune că e greu a se reconstitui bustul, din cauză că ne lipsesc fotografiile suficiente.

D-l *Gheorghiu* e de părere a se face chiar de nu s'ar obține o asemănare perfectă. Dificultăți analoage s'a avut și cu facerea bustului regretatului *G. Duca*.

D-l *Saligny* spune că sculptorul *Hegel* cunoștea bine pe *Yorceanu*, în cât 'i-ar putea face bustul destul de bine. În ceea ce privește biografia D-sa crede că cel mai în măsură ar fi D-l Inspector *P. Tărușanu* care era bun prieten cu repauzatul.

Se decide ca D-l *Președinte* să se ocupe de aceste cestiuni.

D-l *Gallea* spune că mobilierul Societății este foarte dărăpănat și trebuie reparat radical. D-sa a adus un tapițer care cere 650 lei

în total. D-sa cere a se aproba această sumă, care se va achita, fie din excedentul anului curent, fie din un credit extraordinar în caz de lipsă de excedent.

Comitetul aprobă a se cheltui suma de 650 lei pentru repararea mobilierului.

D-l *Președinte* spune că chestiunea pentru care s'a convocat Comitetul, este aducerea la îndeplinire a votului Adunării Generale de la 6 Noembrie, anume trimeterea unei delegațiuni la M. S. Regele care să-i prezinte un memoriu relativ la angajarea streinilor pentru lucrările de edilitate a Comunelor.

D-l *Gallea* întreabă dacă în asemenea ocaziuni e obiceiul de a se face memoriu sau de a se expune verbal chestiunea M. S. Regelui.

D-l *Saligny* se declară contra memoriului. Aci nu e o chestiune complicată care să se explice în un memoriu lung. Aci din contră chestiunea e foarte simplă și e mult mai bine a i se expune din viu grai, și a interesa pe M. S. Regele la dânsa. In acelaș mod s'a procedat când D-sa a fost delegat de Societate pentru a ruga pe M. S. Regele de a opri licențierea inginerilor din corpul tehnic al Statului.

D-l *Gheorghiu* susține această părere, cu atât mai mult cu cât D-sa crede, că D. Ministru al Lucrărilor Publice a pus pe M. S. Regele în cunoștință de mișcarea inginerilor.

D-l *Ionescu I.* e de părere a nu se face un memoriu special, însă să i se ducă M. S. Regelui Buletinul nostru din luna Octombre unde se poate vedea discuțiile ce au avut loc, adresa către Ministrul Lucrărilor Publice și contractele de la Ploești și București cu D-l Lindley.

D-l *Voiculescu* crede că ar fi bine să se facă o petițiune M. S. Regelui, în care pe scurt să se expue aceleași idei ca în cererea ce am făcut'o Ministrului Lucrărilor Publice.

D-l *Matak* nu e de părere a se face un memoriu, însă o petiție în care să se spună că D-l *Lindley* nu aduce nimic nou, că a mai fost chemat fără folos, că electricitatea, tramvaele, crematoriile de care a fost angajat nu sunt lucrări de specialitatea hidrologii, și că chestiunea alimentării și a canalizării e rezolvată de noi. Asemenea petiție se dă spre rezolvare Ministrului care a aprobat contractele, și care nu va ști cum să o rezolve. Petiția va rămâne și pentru viitor: prin ea se va dovedi ori când cine e vinovatul și se vor putea stabili responsabilitățile.

D-l *Saligny* insistă din nou să nu se facă memoriu sau petițiune. Multe petițiuni se pun la dosar. D-l Președinte, care evident e cel mai indicat să se ducă la M. S. Regele, și care cunoaște în destul chestiunea o va expune M. S. Regelui și îi va lăsa în urmă și Buletinul. Răspunsul ce îl va da M. S. Regele se va comunica Adunării Generale, și membrii Societății îl vor face cunoscut în toată țara.

D-nii *Casimir* și *Gaicu* vorbesc în acelaș sens. Comitetul decide a nu se face petițiune.

D-l *Președinte* întreabă dacă pe lângă D-sa nu ar fi bine să mai meargă și alți membri ai Comitetului.

D-l *Saligny* spune că obiceiul este de a se duce unul singur.

D-l *Ionescu* spune că M. S. Regele primește și delegațiuni când sunt compuse din persoane cunoscute. D-sa propune a se duce și D-l *Saligny*.

Se decide a se duce D-l *Președinte*.

D-l *Gaicu* e de părere ca să se susție cu tărie propunerea făcută de Societate pentru înființarea unui biou de Edilitate la Ministerul de Lucrări Publice. Numai în acest mod vom avea un început de satisfacțiune; numai astfel vom putea fi garantați pe viitor că ceea ce sa făcut nu se va mai face.

D-l *Matak* spune că prin trimiterea D-lui Președinte la M. S. Regele mijloacele de protestare nu s'au epuizat. Am putea convoca un congres al inginerilor din țară în care să se ia rezoluțiuni puternice.

D. *Președinte* spune că Societatea Politehnică este congresul inginerilor; mai mult încă în Societate sunt și alte persoane care nu sunt ingineri și care s'au unit la manifestațiunea noastră. Un congres ar putea fi apoi împedicat prin interzicerea inginerilor de a părăsi ocupațiunile lor. D-sa spune că Primăria Capitalei a interzis inginerilor săi de a mai veni la Societatea Politehnică.

D-l *Ionescu I.* spune că cei împiedicați de a veni pot adera la rezoluțiunile noastre prin telegrame.

D. *A. Ioachimescu* spune că contractele de la Ploești și București sunt anulabile, de oarece, cei ce le au făcut au depășit puterea ce aveau. Un primar nu poate numi pe o persoană, care să aibă în mâna sa numirea personalului tehnic pe interval lung de timp, așa ca primarii viitori să se supună voinței primarilor actuali. Primarii

viitori pot anula contractele. D-sa cunoaște cazuri de contracte nelegal făcute, chiar autentificate de tribunal, și care au fost anulate.

D-l *Matak* spune că un Primar poate angaja pe cei viitori pentru lucrările contractate și furnituri; pentru personal nici odată.

D-l *Ionescu* spune că Primarii actuali sunt siguri de aprobarea contractelor, căci ei au și plătit primele rate D-lui *Lindley* după semnarea contractelor, înainte de aprobarea lor.

D-l *Ioachimescu* spune că în caz ne neaprobare sumele trebuie restituite Comunei de către Primari.

Comitetul decide ca să se urmărească aceste chestiuni iar dacă contractele se vor încheia să se ceară viitorilor Primari anularea sau chiar rezilierea contractelor oneroase și jignitoare ce s'au încheiat sau se vor încheia pentru angajarea străinilor.

Ședința se ridică la 10^{3/4}.
Aprobat în ședința de la 24/11 1905.

p. Președinte, **Gr. Casimir.**

Secretar, *I. Ionescu.*

Adunarea Generală din 6 Noembrie 1905

Ședința se deschide la orele 3^{1/2} supt președenția D-lui **Al. Cottescu.**

Se citește sumarul ședinței de la 30 Octombrie și se aprobă.

Se procede la votare de membri noi. Votanți 79. Au întrunit :

<i>Al. Papadopol</i>	79 voturi	<i>G. Dobrovici</i>	77 voturi
<i>C. Niculescu</i>	79 „	<i>D. Ghermani</i>	77 „
<i>A. Chiricuță</i>	79 „	<i>P. Lucaci</i>	77 „
<i>M. Saligny</i>	78 „	<i>I. Negretzu</i>	75 „
<i>V. Chiru</i>	78 „	<i>A. Siebrecht</i>	65 „

Intrunind toți mai mult de $\frac{2}{3}$ din numărul voturilor exprimate, D-l Președinte îi proclamă membri ai Societății.

D-l *Președinte* comunică Adunării că în conformitate cu deci-

ziunea luată la 30 Octombrie, D-sa împreună cu D-nii *N. Gallea*, *Șt. Gheorghiu* și *I. Ionescu* s'au prezentat a doua zi, 31 Octombrie la D-l Ministru al Lucrărilor Publice care a primit cu toată bunăvoința această delegațiune a Societății. D-l Ministru a spus că adânc convins de meritele și aspirațiunile corpului tehnic român va stăruii pe cât îi va fi posibil ca pe viitor lucrările de edilitate ale comunelor să se încredințeze inginerilor români. D-sa a părut că dă deplină dreptate cererilor noastre și ne a promis că va ține seamă de ele acolo unde poate interveni direct. La cazurile indicate de noi pentru Ploești și București nu poate interveni din cauza autonomiei comunale. D-l *Președinte* găsește, că paralel cu această acțiune a D-lui Ministru, această chestiune să cătăm să o rezolvăm și prin noi înșine. Să arătăm celor ce dețin în mâini distribuția lucrărilor și împărțirea funcțiunilor că au apucat pe o cale greșită. Lupta între națiuni se dă azi mai mult pe cale economică de cât pe cale de războiu; cel tare va supune pe cel slab. A venit momentul să ne dăm bine seama că azi mai toate întreprinderile private sunt în mâinile străinilor și că aceștia se îmbogățesc în dauna noastră. Trebuie să căutăm să naționalizăm totul: fiecare din noi să 'și facă datoria în acest sens și să o aducă la îndeplinire cu concursul celor ce i cunosc. E trist ca autoritățile noastre să se ia după cele ce fac particularii în această direcțiune, ele care ar trebui să aibă ca prima grijă ocrotirea intereselor noastre naționale. Pe calea pe care ele au apucat'o vom ajunge vasali străinilor, vom ajunge în halul Egiptului și Marocului. Aceasta nu poate fi un ideal național. Când M. S. Regele în 1881 a înființat Coroana României a scris pe ea: „prin noi înșine“. Ei bine, după 25 de ani de atunci, azi ne adresăm străinilor! Astfel vrem să urmăim acel indemn? Acesta e model de virtute cetățenească? Nu. Nu am făcut nici odată politică, dar pentru asemenea acte nu putem să nu fim revoltați. Trebuie să căutăm ca țara românească să fie a românilor. Trebuie să protestăm în contra rușinei și umilinților naționale pe care ni le fac autoritățile noastre. Trebuie să luptăm și să găsim o soluție pentru a termina această stare de lucruri și vom găsi voci care să ne asculte și să'și spue cuvântul. (*Aplauze*). D-sa invită pe membrii Societății de a face propuneri în acest scop.

D-l *Pleșoianu* spune că a făcut D-lui *Președinte* o propunere

de a se înființa un grup de ingineri care să facă lucrările cu care a însărcinat Primăria Capitalei pe D-l Lindley. D-l Președinte mi a obiectat că nu știm ce vrea să facă Primăria; se vorbește de un contract, dar nu știe nimeni nimic până acum. D-l *Pleșoianu* spune că a găsit acel contract autentificat la tribunal. Adunarea aprobă ca D-l *Pleșoianu* să citească contractul în întregime.

Fiind vorba în contract de sfaturile pe care le va da D-l *Lindley* Consiliului Comunal la ședințele acestuia, D-l *Pericteanu* întreabă în ce limbă se vor face acele debateri. D-l *Pleșoianu* spune că D-l Consilier *Cuțarida* și a făcut studiile în Germania și va servi ca interpret al D-lui *Lindley*.

După citirea contractului arată că D-l *Lindley* nu 'și ia nici un angajament prin acel contract. D-sa se dispensează de a face orice alte comentarii.

D-l *Cucu* spune că se credea că D-l *Lindley* va veni cu idei noi, va face lucrări noi. Din cele citite reese că D-lui ia de bun tot ce am făcut noi; numai le va coordona și complecta; nimic nou. Ca parte administrativă și financiară contractul nu e numai o insultă pentru ingineri, dar o umilință pentru țară. Avem însă o consolatie; primarul a depășit puterile sale. El erea alesul Consilierilor Comunali, iar aceștia aleși noștri, ai cetățenilor. Primarul trebuia să lucreze în conformitate cu legile noastre organice. Delegația D-lui *Lindley* e nelegală. Acest delegat de al treilea ordin, va delega pe un altul care să ia deciziile și căruia să va supune personalul tehnic al Primăriei. Așa dar interesele Comunei se va găsi în mâna unei persoane pe care încă nici nu știm cine este, pe care o numește și o revoacă un străin. Aceasta e afară din legi.

Din punct de vedere tehnic nu ni se dă absolut nimic. Se promite utilizarea apelor de la Bâcu pentru stropit prin o nouă canalizare. Indoita canalizare e o plagă; toate orașele care au făcut o o regretă; e un pericol igienic ca în acelaș loc să avem robinete cu apă pură și impură. S'a studiat de Primărie chestiunea aceasta și se găsește acolo rapoarte în această privință. În privința canalizării spune că noi avem peste 80 klm. canale, făcute la diferite epoce și deci cu sisteme neconcordante. Unificarea lor s'a studiat acum 5—6 ani și există proiecte la Primărie, după cum poate afirma D-l *Orăscu* care e prezent. S'a studiat și chestia epurării apelor. În acest scop

Primăria a și cumpărat un loc la Vitan. Lucrarea nu s'a făcut căci s'a găsit că nu este absolut indispensabilă. Lasă la o parte chestiunea luminatului, tramvaelor și crematoriilor pentru care nu e nevoie de consultul unui hidrolog, și trece la chestia alimentării.

D-l Lindley spune că va da 15000 m³, probabil peste ce se dă acum. D-l *Cucu* arată că lucrările ce propuseseră puteau da 90000 m³ și că e o greșeală a Consiliului Tehnic superior că nu a acceptat să se facă lucrări pentru 60000 m³, și că primăria s'a oprit la 20000 m³. Lucrările făcute au dat 38000 m³ chiar.

D-l *T. Constantinescu* spune că s'a ajuns chiar la 46000 m³ pe zi.

D-l *Cucu* spune că e neexplicabil că acum Comuna nu pune să se completeze lucrările propuse, și aduce pe D-l Lindley ca să le facă. Primarul îl angajează înainte de a aduce chestia la cunoștința Consilierilor comunali și le cere votul prin surprindere. Lucrul e revoltător. Dacă noi nu am fi propus nimic se putea aduce origine; dar ca să se aducă străini spre a executa proiectele noastre e o insultă; o lipsă de încredință nemeritată. Ceeace s'a făcut e inutil, deprimant pentru țară și jignitor pentru corpul tehnic. În cazul de față nu eră nevoie de nici o somitate.

D-l *Cucu* încheie zicând că trebuie să ascultăm tot ce se va propune în această chestiune, să examinăm și să facem tot ce ne va fi cu putință, pentru a ne scăpa de pacostea aceasta care a căzut pe noi.

D-l *Matak* spune că acum după citirea contractului ne dăm seama bine de chestiune. Alimentarea cu ape suterane prezintă la început dificultăți, pe care noi le-am rezolvat. La canalisări sunt mici erori, dar vina e a politicianilor noștri. În nenumărate rânduri, persoane influente, Consilieri comunali, cereau canale mari pe la casele sau străzile lor, ne voind să știe că ele dau în altele mici. Lucrările se făceau contra voinței inginerilor, căci altfel se pierdeau voturi. Altfel chestiunea e din cele mai elementare. Canalizarea dublă ce ni propune nu e de recomandat; ea ar costa de altfel prea mult. Ce și-a închipuit Comuna când a făcut acest contract? De ce s'a dat acest blam inginerilor? De ce s'a adus un străin, care a mai stat doi ani și nu a propus nimic, iar acum vine să execute ce am propus noi? Nu a ajuns Comunei cheltuelile de 900000 lei făcute cu

străinii? Dacă s'a adus și azi, o repet, e pentru pomparea numai a altor fonduri comunale în buzunarele străinilor. Ceeace noi am avut de făcut, am făcut; am protestat la Ministerul Lucrărilor Publice căruia îi incumbă apărarea intereselor corpului tehnic. El ne a spus, o recunosc, tot ce putea spune; nici un alt Ministru nu ar fi putut promite mai mult. E neîndoios că cu tot avisul defavorabil dat de Consiliul tehnic superior, contractele dela Ploești și București se vor aproba; angajările lui *Lindley* nu le mai putem opri pe nici o cale legală. Ne rămâne însă ceva de făcut, pe care corpul tehnic trebuie să'l urmărim cu toată vigoarea. Să urmărească tot ce se petrece; să urmărim tot ce se face, să arătăm cum se întrebuințează fondurile, să ținem publicul în curent cu totul și să chemăm la răspundere pe cei ce proiectează, angajază sau execută lucrările în condițiuni rele sau ilegale. Acest drept nu ni-l poate lua nimeni; e un drept cetățenesc. Aceasta e singura cale patriotică când domnia legilor e înlocuită cu bunul plac. Noi inginerii români am suportat criza, ne-au licențiat când nu au mai fost lucrări, ni s'au redus salariile; am suferit cu toții. Străinii atunci fugeau dela noi căci nu-și mai puteau face afacerile. Azi când am început să dăm excedente, să ne mai mișcăm, vin ca lăcustele să ne jefuiască. Să arătăm lumii toate acestea, să urmărim în totul, și dacă angajamentele ce și le-au luat străinii nu se vor face întocmai, să punem piciorul în prag, să tragem la răspundere pe cei vinovați.

D-l *Matak* depune la birou o propunere în acest sens.

D-l *Președinte* spune că propunerea se va discuta după ce vor vorbi cei înscriși.

D-l *Pleșoianu* spune că propunerea D-lui *Matak* nu va avea efect practic; ea se poate face însă fără succes. D-sa arată că D-l *Lindley* nu are nici o vină; admite chiar ipoteza că ar fi o capacitate și inteligență superioară, după cum l'au proclamat Primari ca *Romanescu*, *Dobrescu*, *Cantacuzino*, etc. El a găsit însă la noi sat fără câini. Același lucru l'ar face poate și ai noștri dacă s'ar duce în Bulgaria.

D-l *I. Ionescu* spune că așa ceva nu se poate face în Bulgaria. Unui furnisor de traverse român care ofertase acolo i s'a răspuns că trebuia să știe că ștejarul crește și în Bulgaria.

D-l *Matak* spune că la Porțile de fer Ungurii nu au putut lua piatră negelivă dela noi, din cauză că guvernul nu a voit cu nici

un chip să dea autorizația de import. S'a adus din Ungaria dela distanțe mari, deși a costat îndoit. Noi ar trebui să luăm exemple de naționalism dela vecinii noștri.

D-l *Pleșoianu* spune că în adevăr străinii nu pot pătrunde în Ungaria decât dând depline puteri unui Ungur. Așa *Luther* eră la Porțile de fer considerat ca asociatul unui Ungur, care aveă toate puterile. Revenind la chestiune D-l *Pleșoianu* spune că la noi s'a dat prea multe soluțiuni pentru alimentare, în cât cei ignoranți nu mai pot ști care e cea mai bună. S'a vorbit și s'a scris pentru 20000 m³ de apă de la noi mai mult ca la Londra pentru 1500000 m³. La Viena se dă vara apă suțerană analoagă ca a noastră, se dă numai 6 m³ de locuitor, un bacterologist o analizează zilnic și cu toate acestea nu s'a făcut atâta gălăgie ca la noi. Nu avem până azi nici o propunere certă. Să încetăm cu filosofia, și să facem propuneri certe, căci chestia e ușoară. Să ne adunăm un grup de ingineri care să propunem primării ca să i dăm 15000 m³ apă, după cum a propus *Lindley*. Noi să nu i cerem nici un ban până ce nu vom termina lucrările și se va convinge primăria că am reușit. Chestiunea e foarte ușoară. Nu e oraș mai bine situat pentru alimentare ca București. D-sa spune că a găsit la Băneasa un strat de apă de 25 m înălțime prin nisip și pietriș, și o putem lua de acolo. Să facem și aci o a treia Românie ca la petroliu și gaz. Numai așa vom putea pune o piedică autorităților pentru angajarea străinilor.

D-l *Perișteanu* spune că aderă la propunerea D-lui *Pleșoianu* și îi va da tot concursul moral, neputând face mai mult ca fiind funcționar și nedispunând de capital. D-sa spune că a găsit de unde vine preferința Primarilor pentru D. *Lindley*. Povestește că un primar l'a consultat, fără nici o plată, în privința alimentării orașului său și că l'a sfătuit să se adreseze cuiva, sau să publice un concurs, și să lase timp pentru studii serioase. Primarul a spus că voește să rezolve chestia în 8—10 zile, că el a votat creditul și el vrea să facă lucrările; la anul poate că nu mai e primar, și nu poate obliga pe primarul viitor să facă ceea ce vrea să facă dânsul acuma. Numai făcând un contract cu un strein, probabil tot D-l *Lindley*, va fi sigur că va impune voința sa primarilor viitori. Aceasta e explicația, de aci vine preferința streinilor. Prin acest mijloc Primarul Capitalei vrea să ajungă să impue voința sa tuturilor Primarilor care vor urma

10 ani de aci înainte; vrea ca toți aceștia să asculte de ordinele lui de acum. Primarul cu care a vorbit D-sa i'a mai comunicat că el are chestia studiată, și că a făcut sondage de și comuna nu are ingineri.

D-l *Matak*. Face economie acum ca să aibă să dea mai mult lui *Lindley*.

D-l *Periețeanu* e de părere că în această stare de lucruri nu putem face nimic cu propuneri. Nu vom reuși de cât dacă am găsi soluția de a face ca Primarii să nu plece de la comune de cât atunci când vor ei, sau cel puțin să i asigurăm că cei ce vor începe o lucrare, o vor și inaugura. Urmărind actele lor nu facem nimic. Cine ne spune apoi că contractele nu se vor rezilia peste un an doi, după cum s'a reziliat al lui *Hallier*, cu perderi însemnate pentru comune. Nu putem dar să ne atingem scopul adoptând propunerea D-lui *Matak* care e de efect tardiv. Să continuăm lupta ca până acum ocupându-ne de fondul chestiunii. Să facem demersurile necesare; să ne adresăm autorităților mai mari ca autoritățile autonome; să facem ceea ce am făcut cu licențierea inginerilor, adresându-ne Aceluia care a făcut să înceteze goana contra inginerilor. Să I arătăm ofensa ce s'a dus Corpului tehnic, să I arătăm cum un străin ne a insultat și să'l rugăm să ne spele de insultele ce ni s'a adus. D-sa propune ca o delegațiune să se ducă să expue M. S. Regelui chestiunea, și să așteptăm în liniște rezultatul audienței. (Aplause).

D-l *Pleşoianu* aderă la această propunere. D-sa comunică Adu-nări cum indignat de scoaterea arborilor de pe străzile capitalei a telegrafiat M. S. Regelui spre a opri această devastare, iar din o convorbire ce a avut'o cu Primarul s'a convins că a avut rezultat cererea. Poate că ne adresăm cam târziu, însă să o facem căci poate că mai există un român în țara românească (Aplause).

D-l *C. Niculescu* spune că 3 sunt chestiunile ce au revoltat pe inginerii români: 1) insulta de incapacitate; 2) avantajile mari materiale date streinilor; 3) lipsa de control tehnic și financiar a lucrărilor ce ei le vor face. Contractele de la București și Ploești pun aceste chestiuni pe tapet și le afirmă. Să facem demersuri pentru anularea lor; calea legală nu e epuizată. Am mers la Ministerul de Lucrări Publice ca ingineri și ni s'a dat dreptate; să mergem la Ministerul de Interne ca cetățeni, să i spunem clauzele nelegale din contracte și să i cerem să nu le aprobe. Numai după aceia vom ve-

dea ce e de făcut. După aceia nu ne rămâne de cât a lumina masa poporului și o vom lumina.

Să nu încetăm de a lupta contra unor asemenea nelegalități.

D-l *Moțoi* arată cum autoritățile în loc să ne îndrumeze, ne substituie; arată cum la particulari, în industrii, comerț și agricultură chiar, streinii ne iau locul. Vom ajunge slugi la noi în țară. Deciziunile ce vom lua au o mare importanță; să nu așteptăm, să ne grăbim. Să acceptăm toate mijloacele ce pot para loviturile ce ni se dau. Inchee declarând că se asociază la propunerea D-lui *Pleșoianu*.

D-l *Cucu* spune că s'au adus în discuție chestiuni foarte importante. D-sa constată că D-l Ministrul al Lucrărilor Publice nea spus: aveți dreptate, nu am ce vă face însă. D-sa e prima instanță; nu ne putem opri aci. Chestiunea e jignitoare pentru tineri, umilitoare pentru bătrâni; palma ce ni s'a dat nu o merităm. Propunerea D-lui *Pleșoianu* e de ordin comercial, ea satisface loviturile materiale; ea va fi respinsă de sigur. S'a mai făcut înainte una analoagă de D-nii *Pellerin* și *Visin* dar s'a zis că e o farsă, de și aceștia depuseseră banii la Casa de Depunere. Propunerea D-lui *Matak* e platonicească și nu e de părere a se aproba. Aceste două propuneri nu ridică insulta ce ni s'a adus. Propunerea D-lui *Perietzeanu* va fi bine să o rezervăm ca extremă. Să mergem pe cale erarhică la Primul Ministru care e în măsură a nu aproba contractele. Se unește dar cu propunerea D-lui *C. Niculescu*. Să arătăm Primului Ministru cum stau lucrurile în un protest, să i arătăm cum străinii fac averi la noi, cum noi care am muncit, ni s'au redus salariile și am primit acele reduceri pentru a salva țara, iar acum când se ivesc locuri și lucrări suntem respinși. Străinii nu ne aduc nimic nou; cea ce ei propun, putem face noi. Numai după ce vom merge la D-l Prim Ministru, vom merge la M. S. Regele iar la urmă vom face ce ne o milui Dumnezeu.

D-sa afirmă apoi că există apă la *Băncasa*. Acel strat a fost găsit și la *Joița* și *Chiajna* unde s'au făcut 80 sondage. Apa se putea aduce de acolo, dar actualul ajutor primar a zis că aceasta e o farsă. Comuna nu a aprobat această soluție care avea avantajul de a nu cere un mare canal și la care apa venea prin panta ei, nefiind nevoie a se ridica cu mașini ca la Bragadiru. S'a cerut a se aduce apa de la Mihăilești cum propusese Thiem. Atunci pentru a deturna răutatea și ignoranța Consilierilor Comunali am propus apa de Braga-

diru, la care se cerea un canal mai scurt; apa însă e aceeași ca cea de la Joița. S'a făcut și atunci o eroare. În definitiv chestiunea s'a discutat cu patimă. De aceea am zis că Primarul merită circumstanțe atenuante.

D-l *Președinte* amintește că atunci D-l *Cucu* nu cunoștea contractul.

D-l *Cucu* spune că acele circumstanțe atenuante se referă nu mai la consultarea D-lui *Lindley*, în colo tot ce a făcut primarul rău a făcut. D-sa insistă din nou a se duce o delegație la D. Prim Ministru.

D-l *Răileanu* se vede obligat să constate un fapt regretabil. Astăzi când ne am adunat aci pentru a ne împotrivi străinilor, găsim momentul de a ne aduce reproșuri, de a lichida procese vechi, sau de a ne ușura de amărăciunile ce le avem. Azi ne am adunat aci numai ca să scăpăm corpul tehnic de insultele ce i s'a adus și pentru a împedica autoritățile de a ne subjugă străinilor. Regret că D-l *Cucu* atât în această ședință cât și în cea precedentă a pierdut acest lucru din vedere; i s'o fi făcut poate nedreptate, dar nu e frumos ca azi să vie să facă acte de disensiune între noi. D-sa se unește cu propunerea D-lui *Periețeanu*; apoi cum opinia publică este sau rău informată, sau nu e de loc informată în privința chestiunii apelor Bucureștilor, D-sa cere să se facă o expunere care să se publice și să pună în cunoștință publicul de chestiunea ce ne agită. Ea să fie împărțită și membrilor parlamentului. Nu mai este nevoie a merge la Ministrul de Interne, căci de sigur D-l Ministru al Lucrărilor Publice a încunoștiințat pe colegii săi de mișcarea și protestația noastră.

D-l *Gaicu* e mulțumit că chestiunea interesează pe toți inginerii. Aderă la propunerea D-lui *Periețeanu*. Nu e de părere să mai mergem la Ministrul de Interne, căci Primarul fiind fiul său, nu și poate face netrai în familie. Mai e însă propunerea D-lui *Președinte* de a lucra fiecare izolat. Să urmărim chestiunea, să nu renunțăm la ea; să o ducem până la capăt. Inginerii funcționari să intervină la șefii lor să i susție; să i prevenim că e posibil să eșim din legalitate, refuzând serviciile acelor ce ne pun supt ordinele străinilor.

D-l *Președinte* cere a se discuta propunerile.

D-l *Matak* cere a i se rezerva pentru altă dată propunerea D-sale, de oare ce sunt altele cu efect mai rapid.

Propunerea D-lui *C. Niculescu* de a ne adresa D-lui Ministru de Interne nu se aprobă.

Se ia în discuție propunerea D-lui *Pleșoianu*.

D-l *Periețeanu* spune că Societatea nu poate lua lucrări. Noi putem exprima părerea de bine că inginerii noștri se oferă a înlocui pe străini, și că Societatea găsește că cei ce fac propunerea sunt apti pentru a face lucrările.

D-l *Răileanu* cere ca Societatea să desemneze un grup de persoane capabile de a face lucrările.

D-l *Matak* răspunde D-lui *Periețeanu* că Societatea fiind persoană morală poate face lucrări. Aci avem un caz excepțional, și e de văzut dacă Societatea nu s'ar putea angaja. Capitalele se pot găsi la membri sau la bancheri.

D-l *Răileanu* amintește că în 1901 Societatea era pe cale de a face o propunere Primăriei pentru chestiunea luminatului. Avem deci precedent.

D-l *Moțoi* spune că acelaș lucru îl face și Societățile de Ingineri din alte țări.

D-l *Președinte* cere D-lui *Pleșoianu* a'și formula în scris propunerea.

D-l *Cucu* în chestie personală răspunde D-lui *Răileanu* că nu poate urma linia de conduită ce i'a indicat, ea nefiind rațională. Noi discutăm aci aducerea lui *Lindley*. Acesta este efectul, trebuie să cunoaștem cauzele. Am ținut să arăt acele cauze, și cred că nu am greșit. A se cunoaște pe sine, face tăria popoarelor. Nu primește dar observațiunile făcute de D-l *Răileanu*.

D-l *Pleșoianu* depune următoarea propunere: *Societatea poli-tecnică văzând inițiativa luată de un grup de ingineri români, membrii ai Societății de a face ofertă fermă și precisă primăriei capitalei pentru a dota Bucureștii cu lucrări de edilitate, convinsă de capacitatea inginerilor români care prezintă toate garanțiile tehnice de a executa lucrările în condițiuni cel puțin egale cu a ori cărui inginer străin; aprobă cu toată inima inițiativa grupului român și îi va acorda tot sprijinul său moral.*

D-l *Moțoi* cere ca Societatea să studieze propunerea și să facă un program.

D-l *Răileanu* cere ca Societatea să aleagă numai Comisiunea care să se ocupe de aceste chestiuni.

Rămâne ca deciziunea definitivă să se ia la o viitoare Adunare Generală.

D-l *Președinte* pune la vot propunerea D-lui *Periețeanu* de a face un memoriu M. S. Regelui, pe care să-l ducă o delegațiune a Societății.

Propunerea se aprobă cu unanimitate și se decide ca Comitetul să facă memoriul și să aleagă delegația.

Sedința se ridică la ora 6³/₄.

Aprobat în Adunarea generală din Decembrie

Președinte, **Al. Cottescu.**

Secretar, *I. Ionescu.*

Sedința Comitetului de la 24 Noembrie

Sedința se deschide la ora 9¹/₂ supt președinția D-lui *Gr. Casimir*, vice președinte.

Prezenți D-nii *Casimir*, *Cottescu*, *Cristescu*, *Gaicu*, *Gallea*, *Gheorghiu*, *Ioachimescu*, *Ionescu*, *Răileanu*, *Yarca*.

D-l *Casimir* citește o scrisoare a D-lui *E. Radu* care restituie Societății suma de 601,25 ce ia rămas de la punerea grilajului la mormântul lui *Sp. Yorceanu*. D-sa spune că 50 lei s'au dat Primăriei ca garanție contra stricăciunilor ce ar fi fost să se facă la Cimitir cu acea ocazie, și cum asemenea stricăciuni nu s'au produs se va cere restituirea sumei.

D-l *Gallea* întreabă unde să se treacă această sumă: la fondul de manipulațiune, asu la fondul social.

Comitetul decide a se trece la fondul social, urmând să se ia mai târziu pentru facerea bustului lui *Sp. Yorceanu*.

Se citește dimisiunea D-lui *Perlusca* și se acceptă.

Se citește scrisoarea D-lui *A. Siebrecht* care mulțumește Societății pentru alegerea sa ca membru.

Se votează ca membru nou D-l *Hermann Pascalovici*.

D-l *Casimir* comunică Comitetului că după statute trebuie să procedăm la 4 Decembre la alegerea a 7 membrii în Comitet în locul D-lor: *Gr. Casimir, A. Cottescu, E. Miclescu, E. Radu, C. Răileanu, M. Râmniceanu, și V. Voiculescu* al căror mandat expiră.

D-nii *Gr. Casimir* și *Gr. Baileanu* roagă comitetul a nu susține realegerea D-lor neavând timpul să se ocupe de afacerile curente ale Societății. D-lor promit că vor da concursul oricând va fi nevoie.

D-l *Gheorghiu* e de părere a se atrage atențiunea Adunării Generale de a alege în Comitet persoane care să poată veni la ședințele Comitetului și care să se poată interesa de aproape de dânsa.

D-l *Cottescu* e de aceeași părere.

D-l *Gallea* nu e de părere a se face schimbări brusce în Comitet. Trebuie o continuitate. Trebuie ca cei ce cunosc bine Societatea să rămână în Comitetul ei.

Comitetul fixează ora 3 p. m., la 4 Decembre, pentru Adunarea Generală.

D-l *Casimir* spune că după Statute Sâmbătă 3 Decembre trebuie să aibă loc banchetul Societății.

D-l *Ioachimescu* cere a se discuta dacă trebuie sau nu să facem banchet anul acesta.

D-l *Cottescu* arată că anul acesta, mai mult ca ori când, e necesar a nu se suprima banchetul. El e un mijloc ca inginerii să se mai poată aduna și discuta.

Comitetul decide a se anunța banchetul pentru 3 Decembre.

D-l *Casimir* spune că sunt o mulțime de membrii ai Societății cu întâzieri mari de cotisațiuni. S'au modificat cotisațiunile prin statute de la 60 lei 36 și 30 pentru membrii din provincii, s'au făcut înlesniri de plăți, s'a scris de nenumărate ori fără rezultat. D-sa propune a se examina situația acestora și a se decide asupra lor.

Comitetul consideră ca demisionați pe D-nii *Negreanu* și *Bernard* care aveau cotisațiunile achitate când au demisionat și radiază pe D-nii *N. Andronescu, I. Bacalu, Gr. Bejan, Gh. Beloianu, O. Calleya, St. Cetățeanu, S. Costinescu, N. Cuțarida, C. Dușescu, S. Daniel, M. Ene, Gabrielescu C. I., N. Gabrielescu, Gabrielescu N. I., C. Găbunea, C. Geraki, C. Ianoli, V. Ignat, I. Lupulescu, Fr. Lussi, Many G. D., Gh. Mavrache, Al. Metaxa, G. Munteanu, G. Panaitescu, Panaitescu*

N. Panait, Penescu Al., A. Perșinaru, I. Petrescu, Al. Pluvier, Ed. Poltzer, S. Popovici, V. Zamfirescu, N. Săulescu, A. Sevovici Baranga, Arg. Sclia, Simu V., Caton Simon, Al. Stoenescu, Arn. Thenen, V. Torocanu, D. Vartan, C. M. Vasilescu, D. Zossima.

D-l *Gallea* comunică Comitetului că D-ra *P. Zossima*, proprietara caselor unde stă actualmente, Societatea i-a făcut următoarea propunere D-sa dorește a cedă Societății Politehnice toate imobilele sale din str. Episcopiei No. 2, în următoarele condițiuni: Societatea să ia asupra sa datoriile caselor la Creditul urban, care se urcă la 124000 lei; să-i depue 50000 la Casa de Depuneri al căror venit să-l ia D-sa până la moarte, iar după aceea să-l reia Societatea înapoi; să i se lase casele din fundul curței pentru a domiciliă D-sa într'ânsele, și să ia Societatea asupra sa și ratele întârziate de 14000 lei.

D-l *Gallea* spune că pentru Societate această propunere nu echivalează decât cu un spor de cheltuială de 1500—2500 lei anual căci prăvăliile de supt Societate aduc 6000 lei chirie anuală. D-sa crede propunerea bună. Cere numirea unei Comisiuni care să studieze chestiunea; să examineze dacă sarcinile indicate sunt reale, și dacă D-ra *P. Zossima* este singura proprietară pe aceste imobile; să se spună dacă casele sunt cumva supuse la expropriere și ce s'ar face în cazul unei eventuale exproprieri.

D-l *Casimir* e de părere că localul nu e proprin pentru Societate.

D-nii *Gallea* și *Gheorghiu* arată că e suficient pentru încă mult timp. Societatea poate apoi să vândă localul acesta când va voi să-și facă un altul.

D-l *Yarca* găsește propunerea acceptabilă.

Comitetul decide a se studia propunerea și însărcinează cu aceasta pe D-l *Yarca*.

Aprobat în ședința Comitetului de 12/25 Decembrie 1905.

Președinte, **Al. Cottescu.**

Secretar, *I. Ionescu.*